

også med til at løse et arbejdsmiljøproblem. Og det synes vi også er et vigtigt argument.

Og fordi man ikke har haft denne her vinkel så stærkt med i forarbejdet til den her lov, så ender man jo hurtigt med at fokusere på, at afgifter på rør og vinduer og døre, der laves i hård pvc, behøver man ikke at have med. Men det er jo, når man ser bort fra det, der ligger før, i selve produktionen af stoffet og forarbejdningen.

Derfor er vi ikke tilfredse med, at man bare har undtaget det med henvisning til en stor genanvendelse, for det er ikke godt nok, og genanvendelse løser altså ikke de andre problemer, jeg har nævnt. Og derfor er vores forslag, at vinduer, rør og døre også bliver taget med, men at afgiften nedsættes i takt med, at man kan dokumentere, at det genbruges eller er forvarligt deponeret.

Men vi vil gerne være med til at diskutere undtagelser, hvor der sker noget, der er forvarligt bagefter. Det kan vi godt se kan være nødvendigt i et langt stræk i hvert tilfælde. Men læg som udgangspunkt afgiften på og fjern den så dér, hvor tingene udvikler sig fornuftigt.

Vi er meget utilfredse med, at tekstiler og undervognsbehandling er undtaget, og det er, fordi vi her har den allerstørste kilde til ftalat-forurening, fordi det kommer ud gennem vandet, dels fra bilvasken, dels fra tøjvasken. Vi mener, man straks bør indføre en væsentlig stykafgift på de to områder, så vi får stoppet forureningen her.

Pvc-legetøj er også undtaget, og dér er vi lidt mere ovre i den psykologiske del. Vi synes, det er vigtigt, at pvc-holdigt legetøj også bliver omfattet af en stykafgift, så man også nedbringer anvendelsen af pvc dér.

Det, jeg har sagt her, peger jo i retning af, at vores målsætning er at få udfaset brugen af pvc, og derfor er vi også lidt optaget af, at på de steder, hvor der er oplagte alternativer, og det er der jo inden for byggematerialer – altså døre og vinduer kan jo laves i træ, det er oven i købet pænere – vil vi godt være med til at sige, at vi skal have udfaset anvendelsen dér, hvor der er gode erstatninger.

Vi kunne bruge en del af provenuet til at hjælpe til med omstillingen i industrien, så man i stedet for pvc bruger andre stoffer. Vi er selvfølgelig også optaget af at beskytte beskæftigelsen, selvfølgelig er vi det, men så vi bruger nogle af pengene til at sikre en indførelse af erstatningsmaterialer dér, hvor det er muligt.

Vi vil i det hele taget sige, at her er vi mest tiltalt af, at man siger, at man bruger pengene dels som en afgift til adfærdsregulering og dels som et provenu, der anvendes direkte til miljøformål. Det vil være tilgangen, når vi i finanslovsammenhængen går over til at diskutere det her lovforslag.

Vi er selvfølgelig positive over for intentionen, men vi synes, at det, der ligger, er utilstrækkeligt.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Selv om det kan være svært at være enig med Enhedslistens ordfører, må jeg sige, at der ligger da den tilkendegivelse i det i hvert fald, at det her ikke er et miljøforslag. Så efterhånden står det jo banket fast efter diskussionen i dag, at det er om skat i stedet for.

Det må man så sige. Hvis bare man ville behandle forslaget set ud fra det synspunkt, ville det måske hjælpe lidt på det. Men jeg har et spørgsmål til hr. Frank Aaen, meget enkelt i grunden: Når hr. Frank Aaen taler om pvc og om, hvilken skade det gør, og sådan noget – det forstår jeg at hr. Frank Aaen siger det gør – vil hr. Frank Aaen så ikke godt afsløre for mig, hvilke undersøgelser hr. Frank Aaen bygger sine synspunkter på? Jeg beder om at få at vide, hvilke undersøgelser det er, der er lavet, som hr. Frank Aaen bygger sine synspunkter på, for han er jo meget fast i stemmen.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Der er et væld af undersøgelser, som ikke alle sammen er helt entydige i deres konklusioner, og hvor der er videnskabelig diskussion. Det anerkender vi.

Men ud fra et forsigtighedsprincip er vi ikke spor i tvivl om, at det her er noget, vi bør undgå. Det er mest veldokumenteret, hvad angår ftalater, og vi mener også, det er det, hvad angår pvc. Men ud fra et forsigtighedssyn og ud fra, at der er noget, der er både bedre og smukkere, synes vi, at man bør støtte det, der ligger i forslaget her.

Lad mig så sige til det med, at det kun er skat: Jo, men det er jo derfor, vi siger, at vi for det første ikke er helt tilfredse med det, som det ligger, for det kan være bedre og mere effektivt, men for det andet vil vi her sige: Lad os så bruge pengene til en omstilling. Lad os bruge pengene på en måde, så vi ikke alene gennem pi-